

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ. HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest. VI. Felsőerdősor 5. III. emelet.

Szólj a fiaknak, hogy induljanak.

Az esztendő utolsó napjai a legtöbb emberben komoly érzéseket váltanak ki. Sokan egészen ellágyulnak, amikor az idő múlása, a maguk ideje elmulására emlékezteti. Sokan vannak azonban olyanok is, akiket ezen napok komoly gondolkodásra készítetnek és egyesek komoly, értékes elhatározásokra is jutnak. Igen gyakran az az érzésünk támad, hogy időnket jobban is kihasználhattuk volna vagy, hogy a kínálkozó alkalmakat nem ragadtuk meg és ezek örökre elmultak. Tehát az újév új alkalmakat kínál és ezeket elszalasztani nem akarjuk.

Ugyanígy jelentkeznek ellenkező hangok is. Ezek azt erősítgetik, hogy a mai idők nehezek és nem alkalmasak nagyszabású munkára. Figyelmünket lekötik a mindennapi események és a saját létezésünkért az aggodalom. Ekkor jelentkeznek barátaink is, akik figyelmeztetnek minket rá, hogy ilyen veszélyes időkben, csak szép esendesen tartsuk, amit eddig is bírtunk, de ne gondoljunk valamilyen előrehaladásra. A világ szelleme nem olyan, hogy számíthatunk valamilyen eredményre. Nem kis szerepet játszik a pénzügyi kérdés sem. Hogyan látunk el még több munkást, ha magunk is csak tengetjük életünket.

Egyik oldalon komolyan szól a lelkiismeret hangja, a másik oldalon ezer akadály tornyosul a megvalósulás elé. Az Ur pedig mondja: *Szólj, hogy induljanak!* Nincsen mit ellenvetni. Csak egyet tehetünk: engedelmessé válni. Ha az Ur beszél, akkor mi hallgassunk. Nem Isten dolga-e az intézkedés és a mi dolgunk a megvalósítás. Az újesztendőben tehát elsősorban arra törekezzünk, hogy megismerjük a jó Atya akaratát a magunk életére nézve és a munkánkra vonatkozólag is. Nincs-e ma édes hazánknak inkább, mint valaha olyan polgárokra szüksége, akik meggondolás nélkül engedelmessé válnak? Ha mi Istennek sem engedelmessé válnak, hogyan engedelmessé válnak embereknek? Pál apostol arra tanít minket,

hogy imádkozzunk minden emberért, de különösen minden méltóságban levőkért. Hogyan várhatjuk el, hogy a jelen válságos időkben minden jól menjen, ha mi elfelejtünk imádkozni azokért, akikre Isten súlyos felelősséget helyezett? És az imádságot pedig kövesse a eselekedet. Az az igazi hűség, ha ki-kí azon a helyen teszi meg a magáét az összességért, ahová Isten állította. Milyen szomorú látni vagy hallani olyat, aki mindenkit bírálva és gánésolva elhanyagolja a maga dolgát. Hívó embernek sohasem volna szabad senki útjába sem állani.

Az újév küszöbén hangzik felénk: Keresétek az Urat! Minden aggodalom és kicsinyhitűség, minden elesés és veszteség onnan volt, mert nem az Urat kerestük. Ezért kell odahagyni mindent, ami megköt, ami erőtlenné tesz, ami akadály az elindulásban. Aki fél, tekintsen a Mindenhatóra! A sokaság nagy és hatalmas, amely megköt, visszariaszt és tétlenségre kárhoztat. Mi azonban várjuk vesztet az Ur szabadítását. Aki hitben tud várni, az erős és bátor és bizonyos a diadalban! Ha tehát holnap nyit az Ur ajtót előtted, lépj be késedelem nélkül. „Csak Te rád néznek szemünk” az új esztendőben. Kell, hogy meggyőződéssé válnak legyen az előrehaladás szükségessége. Enélkül semmi sincs, sőt az is elvesz, ami eddig a mienk volt. Természetesen számolni kell vele, hogy nekünk sem lesz jobb dolgunk, mint az Üdvözítőnknek vagy Pál apostolnak is. A kísértők és megszólók raja minket is körül fog venni. De Jézus mindhalálig hű maradt és Pál apostol hitét sem börtön, sem botlás, de még a halál látása sem tudta megkísérelt. Váljunk hát elszánt követőivé Mesterünknek. Ha élünk, az Urnak élünk és ha meghalunk, Neki halunk meg. A mi egyetlen dolgunk, hogy az Ur zászlaját győzelemre vigyük. Tehát előre, indulj!

T.

Mindenki számára, minden lettem.

A törvény nélkül valóknak törvény nélkülivé, noha nem vagyok Isten törvénye nélkül, hanem Krisztus törvényében való, hogy törvény nélküli valókat nyerjek meg. Az erőtelneknek erőtelenné lettem, hogy az erőtelenekeket megnyerjem. Mindenkinél mindegyiké lettem, hogy minden módon megtartsak némelyeket. Ezt pedig az evangéliumért mivelem, hogy hogy részesítés legyenek abban. (I. Kor. 9, 21–23.)

A lelkiélet terén, csak azok jelenthetnek áldást, akik munkájuk közben mindenkiel szemben megértéssel vannak. Ezt látjuk Pál apostolnál. Ő mindenkiel szemben nagy megértéssel volt. Ez volt áldásos munkájának az egyik kulcsa. Munkája, nemcsak az agyából, hanem a szívéből is fakadt. Sajnos korunkban kevés a valóban megértő keresztény.

Nem lehet megértő, ki ninesen teljesen megtérve és ilyen helyen, nehéz a munka. Ezeket nem hatotta át Krisztus szelleme és csak neheztelik a munkát az ő meg nem értésükkel.

Nem lehet megértő, aki rossz szemüvegen keresztül néz. Akár a magáén, akár a másén. Vagy aki maga készíti a szemüvegét és azt szeretné, hogy mindenki úgy gondolkodjék és érezzen, mint ő és másnak is az legyen mindig a véleménye, ami neki.

Az önző ember nem lehet megértő, mert csak magára gondol és épen azért mást nem ért meg. Mindent a maga személyével köt össze és mindig a maga hasznát keresi és kivonja magát az alól, ami talán mások számára egy kis áldozattal járna.

A kevély ember sem megértő, mert olyan nagy lelki gögben él, hogy nem érti meg más gyengeségét. Pál mily megértéssel vette körül a megtérítleneket is, akár zsidók, akár pogányok voltak. Megértette a Krisztus-gyűlölő zsidókat, a gögös rómaiakat, a böleselkedő görögöket, Onesimust a rabszolgát és Filemont a gazdáját is.

Ne felejtjük el, mi is a világ gyermekei voltunk. Erre a megértésre, nagy szükség van a gyülekezeti munkában. Öregek a fiatalat, fiatalok az öregeket értsék meg. Megértésre van szükség más munkamező iránt is. Megérteni a pogánymisszió, a diakonisszámunka stb. lényegét, nehézségeit és azt hordozni. Áldozatot hozni, alkalmazkodni, lemondani, tünni, lelkeket megnyugtítani, egy-egy vitás kérdést levezetni és Jézusért teljesen odaadó szeretettel, csendben, önmagunkat kiüresítve, csak megértéssel lehet. Az Ur Jézus is minden munkát megértéssel fogadott és ezt tanuljuk meg mi is.

Kedves Testvér. Megtanultál már megértő szeretettel fogadni, hordozni és magadévá tenni minden helyzetet és körülményt, melybe az Ur engedett jutni, vagy még érzékenykedő huzódózással válogatsz az emberekben és kö-

rülményekben és nem veszed tudomásul, hogy nekünk mindenki számára mindennek kell lenni, hogy megmenthessük lelkét és az Ur tanítványainak mondhassuk magunkat.

Methodizmus.

A tagfelvétel megszigorítása.

Eddig egyházunkban az volt a gyakorlat, hogy: ha valaki hozzánk csatlakozni kívánt, felvettük egyik gyülekezetünkbe próbára. Rövidebb, vagy hosszabb idő múlva, amikor ez a próbatag szokásainkat megismerte és lelki életét mi is megfigyelhettük, a gyülekezet előjáróinak javaslatára felvettük gyülekezetünkbe. A legújabb egyházrendünk új gyakorlatot vezet be. Ezentúl: ha valaki felvételre jelentkezik, nem lehet többé azonnal próbára felvenni, hanem előbb tag-képző tanfolyamon kell résztvennie. Ezt a tanfolyamot lehetőleg magának a prédikátornak kell tartania. Akadályoztatása esetén megbízhatja ezzel gyülekezetének egyik vezető tagját, aki járatos Egyházunk tanaiban, szokásaiban és rendjében. Nálunk az a helyzet, hogy ajánlatos volna ezen tanfolyamon eddigi tagjaink nagyobb részét is keresztül vezetni.

A tanfolyam tárgyai: a keresztségi fogalom ismertetése és az abban vállalt kötelezettségek és kiváltságok magyarázata. Egyházunk tanainak, rendjének és szabályainknak ismertetése és magyarázata.

Ha a prédikátor meggyőződött róla, hogy az egyes jelöltek ezen ismereteket magukévá tették és készségeseknek találta őket arra, hogy Egyházunk élő, tevékeny tagjává váljanak, akkor őket a gyülekezet elé állítja. Itt az előírt fogadalmat leteszik és az egész gyülekezet által szíves fogadtatásban részesülnek. Ez a felvétel azután természetesen végleges. A próbára felvétel elesik.

T.

Az ideai konferenciánk

márc. 13.-án veszi kezdetét, Nuelsen püspök ur elnöklété alatt. Tekintettel arra, hogy a püspök ur elérte a korhatárt, ez lesz az utolsó látogatása nálunk. Így szeretnénk, ha öreg püspökünk a legjobb benyomásokkal távozhathatna körünkől. Készítsük imádsággal és önvizsgálattal e konferenciát elő, úgy, hogy a jó Atya gazdag áldását adhassa reánk e nehéz és válságos időkben.

Előfizetőinknek és barátainknak
áldott ujesztendőt kívánunk.

A „BÉKEHARANG”

Ne ítéljétek — ne bíráljatok.

„Ha tudnátok, mit jelent ez... nem ítéljétek volna el az ártatlanokat“
Maté 12, 7.

Weimann Nelson Henrikné mondta: „Az embernek meg kell szereznie a jogot arra, hogy kritizáljon.“ Forte Gaston lelkész mondja: „Egy ember, aki soha egyetlen énekórát sem vett, különösen kritizált egy egyházi szülő énekest.“ A szülő énekes a jelen generáció egynéhány legnagyobb zenészeinél tanult és az ő munkáját a legnagyobb kritikusok ismerték el. A tudatlan kritikus egyszerűen gyakorolta a kritikára meg nem szerzett jogot. Egy látogató ezt mondta a képtárlaton felügyelő művésznek: „Én nem becsülöm az Önök képeit.“ „Uram,“ — volt a válasz, — „a látogatók azok, nem pedig a mi képeink, akik megpróbáltatnak.“

Ha én elmulasztom megtanulni „magamat Isten előtt állónak mutatni,“ elmulasztom az Írásokban kutatni,“ van-e akkor nekem jogom egy másik ember bibliai nézeteit kritizálni? Ha én nem teszek vallást Krisztusban való hitemről, van-e akkor jogom kritizálni azt az embert, aki őszintén törekszik arra, hogy az Ur vezesse?

A diakonisszáink köréből.

December hó 20.-án délután, ünnepélyes hangulatban jöttek össze diakonisszáink otthonunkban. Jelen voltak rajtuk kívül kicsiny budakeszi-i gyülekezetünk összes tagjai is. Horváth Iлона testvér beöltöztetése volt az első pontja programunknak. Fiatal testvérünk már több mint két esztendeje tevékenykedett kis intézetünkben. Különösen szeretik őt a gyermekotthonban. De egypárszor olvasták k olvasóink dolgozatait is, amelyeket mint „Veronika testvér“ írt alá. Így hívjuk fiatal testvérünket azért, mert diakonisszáink között nem kevesebb, mint négy Iлона van. Ezért kellett új nevet adni a testvérnek, aki maga választotta a Veronika nevet. Az igazgató imája és rövid beszéde után a gyülekezet éneke közben tette fejére Ilonka testvér a főkötőt, amelynek tisztaságát kell megőriznie ezután Veronika testvérnek is. Arra kérjük k. gyülekezteinknek, különösen nőtagjait, imádkozzának minél többet a mi k. diakonisszáinkért!

Az ének után az Ur szent vacsorájának kiosztása következett, amelyben az egész egybegyűlt kicsiny sereg buzgón imádkozva vett részt.

Másnap, december 21.-én délután volt a Táborban a karácsonyi ünnepély. Előbb a gyermekotthonban volt egy karácsonyi játék előadása, azután pedig az intézet házi kápolnájában volt a diakonisszák és egyéb személyzet áhítata, majd pedig a szokásos ajándékok

kiosztása. Ezen az ünnepélyen résztvettek a budapesti prédikátorok is és Hecker Adám tv. rövid beszéddel örvendeztetett meg bennünket.

H I R E K

December hó 4.-én meghalt rövid, de súlyos betegség után regensburgi Reichert Gyula Rákosszentmihályon. Reichert ur mint evangélikus lelkész kezdte meg pályafutását és rövid néhány évig egyházunkban is munkálkodott és a Békeharangot is szerkesztette. Legyen emléke áldott!

A visszacsatolt kárpátaljai gyülekezeteinkről.

(Folytatás.)

Hamarosan ki is alakult a következő napi program, mely szerint ellátogatunk Ökemencére, Unghutára, ahol misszionáló gyülekezetet tartunk. Megható volt egyik *jenkei* kedves testvérünk eszelekedete, aki nagyon ősi szokás szerint egy egész kenyeret hozott azzal a céllal, hogy izeljük meg az ő kenyerüket. Utólag tudtuk meg, hogy ez a szívélyes vendégfogadás egyik ősi szimbóluma.

A következő nap, vasárnap lévén, vonaton Nevicékéig mentünk és ott Ökemencére gyalogoltunk át. Ott már vártak is bennünket. Ifjúságunk mindenütt vidám énekszóval jelezte jövetelét. A kedves *Vuksta Vasil* testvérünk-nél lecsomagoltunk és továbbmentünk Unghutára, ahol szlovák nyelvű evangéizáló istentiszteletet tartottunk. Márkus J. A. prédikátor testvérünk beszéde után gyülekezeti véreink is bizonyosságot tettek Jézus Krisztusról, ifjúságunk pedig szlováknyelvű karénekeket adott elő. Ezután a 700 méteres Pliskára kapaszkodtunk fel és gyönyörködtünk az élénk-tárló panorámában. Kalandos leereszkedés után, mely idősebb gyülekezeti véreink számára különösen emlékezetes lesz, visszajöttünk Ökemencére. Utközben málna és szeder szedésével foglalatostkodtunk. *Vuksta* testvérék meleg otthonában igazi turista-szállásban volt részünk. A következő napon (hétfőn) a nevickei várba mentünk fel, mely a tavaszi harcok folyamán sokat szerepelt. Délután a közös fürdés után az Ungban, befejező imárával részlegesen befejeztük a kirándulást. A kirándulók nagyobb csoportja ekkor hazautazott. Egy kisebb része Ökemencén maradt, míg egy másik csoport Uzsook felé vette útját. Itt az ezeréves határ megtekintése és sok más felejthetetlen élmény gyarapította ismereteinket.

Megjegyzendő, hogy mindenütt találkozunk hívőkkel. Methodista testvérek is sokfelé akadnak, persze nagyon elszórtan élnek. egy-egy faluban egy-egy család. A hívőket kárpát orosz nyelven: *verjusti*-knak nevezik. Nagyon sok hívő gyülekezet van, mely minden vezető nélkül minden szervezethez nélkül él. Gondozásra várnak. A magyar methodista misszióknak be kell állni abba a munkába, melyet ott előttünk megkezdtek. Nem szabad, hogy lelkiismeretünkön száradjanak azok a lelkek, akik várják az evangéliumi világosságot. Ungvár mellett több község van, ahol methodista gyülekezetek vannak, így különösen *Jenke* emelendő ki.

Természetesen ezek a testvérek nem magyar anyanyelvűek, magyarorszoki és szlovákok. Ez már a munka korábbi történetéből is következik, minthogy esek voltak a kezdeményezők, akik szláv voltuknál fogva ezeket közelítették meg legkönnyebben. A magyar methodista misszió a maga feladatának tekinti az ügyet és kéri a Békeharang minden olvasóját, támogassa imával az Ur előtt ezt a szent ügyet.

M. M.

Őszi konferenciánk.

Mennyei Atyánk jóvoltából a mostani nehéz helyzetben is megtarthattuk őszi közgyűlésünket. Áldassék ezért az Ő neve! Ezen konferencia helyének a megválasztása az anyagi helyzetre való tekintettel egy kis gondot okozott, de ezt is eloszlatta a györkönyi testvérek vendégszerető meghívása, amiért megilleti őket legőszintébb köszönetünk. Az Ur fizessen nekik érte bőszéges áldással!

Györkönyi konferenciánk szeptember 19-én este Hecker H. szegedi prédikátor tv. evangélicációjával vette kezdetét. A Zsolt. 139, 1. 2. versek alapján mélyreható elmélkedéssel szolgált a gyülekezetnek. 20-án reggel Tessényi János szuperintendens tv. urvaesora-istentiszteletet tartott. Luk. 7, 36—50. igék alapján szolgált a jelenlevő testvéreknek, kiemelve a bűnbocsánatot nyert ember Krisztushoz való ragaszkodása gondolatát. Utána Hecker A. budapesti prédikátor testvér tartott előadást a lelkiébredés akadályairól és föltételeiről. Többek között ezeket mondotta: Ha az ébredésre gondolunk, vagy beszélünk róla, az még nem teljesülés. Ha becsukjuk a szemünket az akadályok előtt, hiába a lelkesedés és erőlködés. Sokszor aggodalmaink vannak, féltjük a gyülekezeteink tagjait a világtól, a tévtanoktól. Ha a védekezés álláspontjára helyezkedünk, ez azt jelenti, hogy félünk — így pedig képtelenek leszünk a bűnös embert Krisztushoz vezetni. Nem a félelem, hanem az erő és bátorság lelkét kaptuk. Mentésnek kell lennünk a féltékenységtől, versengéstől és a mások elleni szemrehányástól. Az ígét pedig ne másoknak halljuk, hanem önmagunknak és engedelmeskedjünk neki. Így megkezdődik az ébredés családunkban, gyülekezetünkben és

egyházunkban. Este Löbel János budapesti prédikátor tv. Ézs. 55, 6. igékről beszélt Hangoztatta, hogy mint a polgári foglalkozás: üzlet, stb. az ember osztatlan erejét kívánja, úgy Istent sem lehet fél szívvel keresni. Csak az találja meg Őt, aki teljes szívvel keresi. 21-én reggel Liebstöckl Jenő kaposvári prédikátor tv. tartott igemagyarázatot, Józs. 14, 6—14. alapján. Ezen igékből két fontos gondolatot emelt ki: az Isten iránt való hűséget és a bátorságot, Aki az Urat hűséggel és engedelmeskedéssel szereti, az nem fél semmitől, mert tudja, hogy Ő nehéz helyen és nehéz helyzetben is vele van és ott is megfogja őt áldani. Azután a bibliaóra következett, melynek keretében dr. Szalós Artur tv. pécsi prédikátor 1. Pét. 2, 11—17-ben foglalt igéket fejtegette. A világ ítél, megvet minket — mondotta többek között — és tudja, hogy mit illik és mit nem illik eselekednünk. Bűn elkövetésével vádol minket, de jaj nekünk, ha igaz van. Azért végezzük azt a szolgálatot, amelyre elhívott az Ur. Este Schmidt János tv. dombóvári prédikátor evangélicáló istentiszteletet tartott, mely a konferenciának méltó befejezése volt. 1. Thess. 4, 14—18. alapján az Ur Jézus eljövételéről beszélt: Azok várják örömmel az Ő eljövételét, akik őbenne élnek. Az Ur Jézus is vár még az Ő eljövételével, hogy te is megtérhess. Jöjj, Ő téged is befogad.

Adja az Ur, hogy az elhangzott igék nyomán új lelkiébredés vegye kezdetét. H. J.

Szerkesztői üzenet.

Decemberi számunkat hirtelen kellett elkészítenünk, mert az új engedélyt csak a hó vége felé kaptuk meg. Ekkor pedig korábbi szerkesztőnk éppen távol volt otthonról, úgy hogy egyes dolgok talán még magyarázatra szorulnak. Liebstöckl kaposvári prédikátorunk nagy ügybuzgalommal és szeretettel végezte eddig a szerkesztői teendőket, de az új sajtótörvény több személyiadat hivatalos igazolását kívánja. Az ilyen igazolásokat azonban gyakran külföldről s hosszú idő alatt lehet csak beszerezni, így van a jelen esetben is, ezért köszönt le Liebstöckl tv-ér és ezért vállalta az új szerkesztő sok munkájához, ezen újabb megterhelést. Mindkettőnknek csak egy chajtásunk van: Az Ur gazdag áldása legyen ezen a munkán és sok gyümölcsöt teremjen minél több ember életében.

Arra kérjük k. munkatársainkat, hogy cikkeiket legkésőbb minden hó 10-ig szíveskedjenek címünkre elküldeni. És tekintettel a kényszerű oldalszám csökkentésre, kérjük dolgozataikat rövidebbre szabni. 5—600 szónál hosszabb cikkeket nehéz elhelyezni egy ilyen kis négy oldalas lapban.

Kiadja: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI. Felsőerdősor 5.
Felelős kiadó és szerkesztő: Tessényi János

Nyomatott Kultura könyvnyomdában, Kaposvárott.
Nyomdaiért felel: Henczer István.